

ЗИМНА РАЗХОДКА

Winter 2

WINTER STROLL © 2015 by Elin Hilderbrand
(Winter, #2)

© Надя Баева, *превод от английски*

© Фиделия Косева, *дизайнер на корицата*

© Сиела Норма АД

София • 2023

ISBN: 978-954-28-4469-3

ЕЛИН ХИЛДЕБРАНД

Зимна разходка

Превод от английски:

Надя Баева

*Този роман е посветен на паметта на
Грейс Каролайн Карбайо Макичърн
(10 март 2006 – 5 декември 2014)*

*и на нейните родители,
моите скъпи приятели
Матю и Ивлин Макичърн*

Любовта побеждава всичко

ПЕТЪК, 4 ДЕКЕМВРИ

МИЦИ

Тя се измъква незабелязано зад хотела и запалва цигара. Джордж знае, че пуши, но е поставил граница – да не я вижда, че го прави. Така че ѝ се налага да е потайна и бърза. Ако я няма повече от десет минути, ще организира екип за издирването ѝ, обикновено състоящ се от него и Руди, неговия джак ръсел териер, но понякога включващ една или повече от жените от шапкарската работилница. Джордж се бои Мици да не си причини нещо. Или пък току-виж да завърти любов зад гърба му, както бе постъпила със съпруга си Кели.

Любовна връзка е немислима в състоянието на Мици. А да си причинява нещо, е безсмислено, така или иначе вече страда от максимума болка, която човек може да понесе.

Барт Барт Барт Барт Барт

Джордж казва, че разбира, но нима е възможно, след като той никога не е имал дете.

Никотинът е отрова. И все пак, откакто Барт се води изчезнал, цигарите са едното от двете неща, които облекчават мъничко Мици. Другото е алкохолът. Мици се е пристрастила да пийва текила „Каса Драгонес“, опакована в елегантно издължена тюркоазена кутия и продавана на цена осемдесет и пет долара бутилката единствено в най-люксовия магазин за алкохол в Ленъкс.

Тя се пита дали в някой от магазините за алкохол на Нантъкет се предлага „Каса Драгонес“. В „Мърис“ може

би? Добре биха ѝ дошли няколко глътки сега, само колкото да отнемат напрежението.

Когато Барт постъпи доброволец в морската пехота преди осемнайсет месеца, Мици наивно бе вярвала, че така наречената Война срещу тероризма е приключила. Осама бин Ладен бе убит и погребан в морето. Мици си бе представяла как Барт отива в Афганистан да помага на изтерзани от войната хора да стъпят на краката си. Очаквала е да копае кладенци и да изгражда наново училища. Представяла си го е да работи с деца – да им раздава гумички и моливи, да ги учи на непристойни фрази на английски. Но ето че Барт бе прекарал в страната само двайсет и четири часа, преди конвоят им от четиресет и пет души да бъде пленен.

Според Департамента на отбраната отвличането е извършено от екстремистка групировка на име „Белай“. Означава „да“ на афгански. „Белай“ не е чувана дотогава, знае се само, че е съставена от млади хора, повечето едва тийнейджъри, и че те са много настървени. Говори се как висш чиновник казал за тях: „Пред тези момчета ИДИЛ и талибаните изглеждат като народни будители“. Освен това членовете на „Белай“ явно са и факири, защото след изпратени три разузнавателни мисии в Сангин и околната провинция американската армия все така няма представа къде са държани морските пехотинци.

Мици вече не може да гледа телевизия, нито да чете вестници, едва е способна да включи компютъра си. Когато има „категорични новини“ за случилото се с конвоя на Барт, от Департамента на отбраната директно ще се свържат с Кели и Мици.

Съветът на Джордж е: „Помъчи се да не мислиш за това“. Очевидно така се справят с нещастията на Северния полюс. Просто ги игнорират.

Мици допушва цигарата си, стъпква фасата с тока на сабото си и лапва ментова бонбонка – по каква причина, и тя самата не знае. Джордж вече не я целува и рядко правят секс. Джордж е на възраст и му е нужно хапче за интимни ласки, а Мици не може да потъне в забрава дори за половин час. Тя също е пленник – на тревогата, на страха, на лошите си навици.

Изважда мобилния си телефон и звъни на Кели.

– Ало? – казва той.

Гласът му е енергичен, едва ли не щастлив; на фона Мици чува коледна музика. Мици има много възражения срещу Кели, но основното сред тях е, че понякога май забравя как синът им е изчезнал. Посреща ситуацията с хладнокръвие, което озадачава Мици. И ето го нà, слуша коледни песни! Като нищо се кани да приготви коктейли с шампанско за гостите. Уикендът на Коледната разходка е, а на Нантъкет това е по-коледно събитие от самата Коледа. В града се носи опияняващо уханье на бор, солена въздух и пушек от огън с дърва. Когато фериботът заобиколи Брант Пойнт по-рано следобед и Мици зърна от палубата гигантския осветен венец на фара, за миг си припомни колко много бе обичала празниците на този остров.

Ала после реалността се спусна като черна качулка.

– Кели – казва Мици, – аз съм тук.

– Тук? – изрича въпросително Кели.

– На Нантъкет – пояснява Мици. – Дойдохме за уикенда. Отседнали сме в „Касъл“.

– О, да му се не види, Мици – продумва Кели. – И защо? *Защо? Защо? Защо?* Двамата с Кели са се разбрали, че най-добре за всички ще е тя и Джордж да си останат в Ленъкс за празниците.

„Ти взе своето решение – припомнял ѝ бе Кели при други случаи, когато Мици бе споменавала за гостуване на Нантъкет. – Избра Джордж.“

Аз избрах Джордж, мисли си Мици. В продължение на дванайсет години Мици и Джордж бяха имали тайна любовна връзка по коледните празници, когато Джордж бе пристигал с античната си пожарна кола на острова и се обличаше като Дядо Коледа за хотела „Зимна улица“. Предишната година бяха разкрити и Мици реши да напусне Кели и да заживее с Джордж. Барт съвсем наскоро бе заминал и преценките на Мици бяха колебливи. Повече от всичко бе искала да избяга от обстоятелствата, да се скрие в измисления свят на шейна със звънчета и елфи.

Оказа се огромна грешка. Сега, когато Мици е с Джордж всеки ден и денонощно, възбудата е помръкнала. На кого му е притрябвало да е с Дядо Коледа на Деня на Свети Патрик или на Четвърти юли? На никого. Сексапилът на Дядо Коледа е впечатляващ само през декември. В добрите си дни Мици изпитва сестринска привързаност към Джордж; в лошите е изпълвана от горчиво съжаление за решението си.

– Трябваше да дойда – отговаря Мици. – Островът много ми липсваше, а и знам, че Кевин и Изабел ще кръщават бебето в неделя.

– Но как научи? – учудва се Кели.

Мици сдъвква ментовото бонбонче. Няма желание да разкрива източника си.

– Няма как да ти е казала Ава – промърморва Кели. – Нито Кевин и Изабел. А Патрик е в затвора.

Още секунда и ще се досети, помисля си Мици.

– Дженифър! – възкликва Кели. – Дженифър ти е казала. Не мога да повярвам, че още ти говори. Тя наистина е най-доброто същество на света, както винаги сме подозирали.

– С Дженифър си съчувстваме – обяснява Мици. – Тя изгуби съпруга си, а аз изгубих сина си.

– Тя не е изгубила съпруга си – натъртено произнася Кели. – Патрик е в затвора, не е умрял. А и... – Кели прочита гърло. – Барт също не е умрял, Мици.

Мици стисва клепачи. Не е в състояние да изрази каква голяма нужда е имала да чуе това от Кели. *Барт не е умрял*. Което означава, че Барт е жив. Намира се някъде. „Белай“ е нов враг, но онова, което се знае със сигурност за членовете ѝ, е, че са много млади. Мици е в състояние да изкара някои нощи единствено като си представя как Барт и другите пехотинци играят футбол или „Джин руми“ с момчетата от „Белай“.

Когато Мици сподели тази си фантазия с Джордж, той окуражаващо я потупа по рамото и каза:

– Така те искам, госпожо Коледа.

Мици е започнала да си пише с майките на други двама намиращи се в неизвестност морски пехотинци благодарение на контакт, осъществяван от Департамента на отбраната, и макар да са от много различни социални групи – едната жена е християнка фундаменталистка от Талахаси, Флорида, а другата живее на Флатбуш Авеню в Бруклин (и двете са чернокожи), имейлите поддържат Мици и пораждат у нея усещане за общност. Има поне

още двама на света, които са наясно точно как се чувства тя.

– Може ли да дойда на кръщенето? – пита Мици. – Моля?

Кели шумно изсумтява.

– Истината е, че искам да ти отговоря „не“ – казва той. – Ти ме напусна, изневери ми, предаде ме, разби сърцето ми, Мици.

– Знам – продумва тя. – Съжалявам.

– Ако беше еднократна забегка, бих могъл да разбера – продължава Кели. – Но дванайсет години? Било е преднамерена, планирана, продължителна изневяра, Мици.

– Знам – повтаря тя. Това са си го казвали десетки пъти през изминалата година и Мици е установила, че най-добрата стратегия е да се съгласява с Кели, вместо да се опитва да се оправдава.

– „Слава на Бога във висините и на земята мир между хората“, Евангелие на Лука, глава втора, Възвестяване към пастирите – цитира Кели. – И тъй като това е коледната ми мантра тази година, ще отстъпя. Можеш да дойдеш на кръщенето. В единайсет часа в неделя е. Ще запазя две места на нашия ред за теб и Джордж.

– Благодаря ти – казва Мици. Би отишла на кръщенето и без разрешението на Кели, но ѝ става по-добре, че го е помолила. А и две места сред семейството е повече, отколкото е очаквала в мечтите си.

– Моля, няма защо – отговаря Кели. – Забрави какво казах за Дженифър. Аз съм най-доброто същество на света.

Мици натиска бутона за прекъсване на разговора точно когато Джордж излиза от задната врата на хотела.

– Навсякъде те търсих – казва ѝ. Размахва два билета. – Готова ли си за обиколката „Холидей Хаус“?

Барт Барт Барт Барт Барт Барт. Мици винаги повтаря името му пет пъти наум като някаква молитва.

Една от жените, с които Мици си кореспондира, Гейл от Талахаси, черпи сила от Бог, за да изкара нормално деня си. Гейл работи в кабинета на педиатър и това, че си има работа с болни деца и родителите им, ѝ помага да не мисли постоянно за сина си. Другата, с която си пише Мици, Ясмин от Флатбуш Авеню, през повечето дни не става от леглото. Признава, че просто не може да се върне към обичайното си ежедневие. Напуснала е работата си като охранител в „Барклис Сентър“. Трудно ѝ е да прави каквото и да било, само гледа „Танцуващи майки“ по телевизията.

Мици попада някъде по средата между двете жени. Когато чува Джордж да казва „Обиколката „Холидей Хаус“, си помисля: *Ооо, колко коледно звучи!* Винаги е искала да отиде на тази обиколка, но в петъка на уикенда с Коледната разходка винаги е била ангажирана в хотела им. Сега, като няма хотел и гости, най-сетне може да отиде. Но друга част от съзнанието ѝ се обажда: *Обиколката „Холидей Хаус“?* Как би могла да се любува на празнично украсените домове на другите хора – зеленината, запалените свещи, изложените ценни фамилни притежания, когато Барт е в неизвестност?

„Слава на Бога във висините и на земята мир между човеците.“ Тя ще отиде на обиколката „Холидей Хаус“. Но първо, дявол го взел, ще накара Джордж да ѝ намери нейната текила.